4-25100117-12-5r-14072025
Dosarul nr.5r-4368/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia
Cu participarea:
Contravenientului *****

examinвnd on ședinţr publicr contestația onaintatr de contravenientul ***** ompotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 și a deciziei de sancționare din 24.06.2025, emise on baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM,

a c o n s t a t a t:

La data de 24.06.2025 agentul constatator al INSP, Direcția de Patrulare "Centru", ofițer Petrachi Galina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 în privința cet. ***** în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 24.06.2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Centru), bd. D. Cantemir, conducând mijlocul de transport de model *****" cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor care erau deja pe petrecerea pietonală, astfel ignorând prevederile art.11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 din 24.06.2025 în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, contravenientului ***** i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1 500 lei și 5 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 din 24.06.2025 în temeiul art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, la data de 04.07.2025 contravenientul ***** a depus în instanța de judecată contestație în temeiul art.448 Cod Contravențional al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 și a deciziei de sancționare din 24.06.2025, ca fiind ilegale și neîntemeiate, cauza fiind repartizată în mod aleatoriu pentru examinare judecătorului din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), Cheptea Cristina.

Potrivit ordinului Judecătoriei Chișinău nr.484 din 03.09.2025, judecătorului Judecătoriei Chișinău, Cheptea Cristina în condițiile art.124 alin.(2) Codul Muncii al RM, i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea nepoatei, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, începând cu 04.09.2025 până la 18.01.2028 inclusiv, circumstanță care exclude participarea ultimului la examinarea respectivei cauze contravenționale, aceasta urmând a fi repartizată spre examinare unui alt judecător.

Prin încheierea Președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, Arhip Alexandru din 27 octombrie 2025 s-a dispus redistribuirea cauzei contravenționale.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la data de 28 octombrie 2025 cauza contravențională intentată în privința cet. ***** în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM a fost redistribuită judecătorului Vasilisa Muntean.

În motivarea contestației contravenientul ***** invocă că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu amenda aplicată, deoarece nu a comis fapta imputată, a condus regulamentar și în strictă conformitate cu prevederile Regulamentului circulației rutiere. Pe partea carosabilă pe care conducea nu se afla nici un pieton angajat în trecere și respectiv nu a avut cui ceda trecerea. Circumstanțele de fapt indicate de către agentul constatator nu corespund realității, fiind inventate. Mai mult ca atât, agentul constatator era dotat cu camera video, care consideră că era în funcțiune (cel puțin așa a fost informat) și acțiunile sale trebuiau să fie fixate prin mijloace video. Pe imaginile video ar trebui să se observe că nu are obligația să cedeze trecerea pietonilor, deoarece ei nu sunt pe trecerea de pietoni pe partea carosabilă pe care conducea. În același context menționează că însuși agentul constatator a făcut gest cu mâna că se poate deplasa.

Indică că potrivit prevederilor art.374 alin.(2) Cod Contravențional, desfășurarea procesului contravențional este efectuată în mod obligatoriu cu participarea părților, însă din materialele acestui dosar contravențional nu rezultă participarea contravenientului la acest proces contravențional.

La materialele dosarului contravențional nu există nici un proces-verbal de audiere în privința sa în care să aibă posibilitatea de a-și exprima poziția în legătură cu acuzația înaintată. Cu toate acestea, a formulat poziția sa în procesul-verbal cu privire la contravenție printr-o frază, chiar în procesul-verbal cu privire la contravenție și doar după aplicarea sancțiunii contravenționale. Cu alte cuvinte, până la aplicarea sancțiunii contravenționale, deși era prezent la fața locului, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, i-a aplicat sancțiunea contravențională și abia după aceasta i-a înmânat copia procesului-verbal cu privire la contravenție, care conține drepturile și obligațiile sale.

Astfel, indică că a fost privat de dreptul de a depune declarații în legătură cu contravenția incriminată până la aplicarea sancțiunii contravenționale, ceea ce este o încălcare a dreptului la apărare. Agentul constatator nu a avut nici un impediment de a-l audia potrivit rigorilor legale și să-i acorde dreptul de a-și exprima poziția. Indică că nu a refuzat de a fi audiat și în procesul-verbal cu privire la contravenție nu este indicat că i-a fost acordat acest drept și el nu a dorit să se folosească de el. Din contra, prin expunerea poziției sale în procesul-verbal cu privire la contravenție a indicat clar intenția de a se folosi de dreptul de a face declarații. De asemenea, a dorit și a cerut să prezinte probe și a cerut să-i fie prezentate probe, dar și acest drept i-a fost încălcat. În condițiile în care agentul constatator a invocat că pretinsele acțiuni ilegale au fost fixate prin probe video, a dorit să solicite aceste probe pentru a fi anexate la procesul-verbal, dar a fost refuzat.

Menționează că agentul constatator a încălcat foarte grosolan drepturile sale, or, a solicitat agentului constatator să-i permită să fiu asistat de un apărător, dar acest drept al său a fost ignorat în totalitate și nu i-a fost permis să contacteze un apărător. Totodată, a dorit să prezinte probe care confirmau nevinovăția sa, dar agentul constatator i-a refuzat în acest drept.

Dreptul persoanei de a fi audiată în cadrul procesului contravențional este indicat în art.384 alin.(2) lit.f) Cod Contravențional, însă agentul constatator pur și simplu nu i-a permis să se folosească de drepturile sale.

La fața locului, în momentul în care agentul constatator i-a cerut actele pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție se afla și un alt avocat, Bălănel Petru, căruia de asemenea, îi era întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție și care poate confirma cele expuse și pe care dorea să-l invite în calitate de martor. Respectiv, avea probe care putea să le prezinte agentului constatator, iar încălcarea dreptului de a prezenta probe nu este una imaginară, dar este una reală. Fără a intra în multe detalii, vrea să menționeze că și acest martor era foarte indignat de comportamentul agenților constatatori, invocând că i-au fost încălcate drepturile.

Mai indică că această cauză contravențională a fost examinată de o persoană care nu este în drept să examineze asemenea cauze și nici nu are dreptul să aplice sancțiuni contravenționale, or, în acest proces-verbal cu privire la contravenție nu este indicat că agentul constatator este funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției și este împuternicit cu asemenea atribuții conform fișei postului. Nici fișa postului acestui agent constatator nu este la acest proces-verbal cu privire la contravenție și nici Nomenclatorul funcțiilor și al competențelor de examinare a cauzelor contravenționale și de aplicare a sancțiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

La fel, indică că întreg procesul contravențional a durat un minut. Agentul constatator era cu mașina de serviciu, în mașina de serviciu avea calculator și dispozitiv de imprimare. Acest sistem este în așa fel prevăzut că persoana în privința căreia este întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nu are cum să înainteze cereri sau obiecții, deoarece totul este electronic.

În momentul în care i-a fost dat să semneze acest proces-verbal cu privire la contravenție, când era deja aplicată sancțiunea contravențională, personal a refuzat să facă acest lucru, deoarece trebuia să aplice doar semnătura pe monitorul calculatorului agentului constatator și mai mult nu avea posibilitate de a face careva însemnări. Cu mare greu și doar datorită faptului că i-a indicat agentului constatator că este avocat și că prevederile Codului Contravențional nu-i sunt străine și numai după ce i-a invocat prevederile art.443 Cod Contravențional, agentul constatator a scos la imprimantă procesul-verbal cu privire întocmit în privința sa, fără a-l semna electronic și doar în așa mod l-a semnat olograf și a avut posibilitatea să scrie câteva cuvinte în dezacord cu acest proces-verbal cu privire la contravenție.

Constatând că agentul constatator cunoaște superficial prevederile Regulamentului circulației rutiere și ale Codului Contravențional și că orice discuție cu acesta, cu invocarea prevederilor legale menționate supra îl lasă fără argumente, fără replică și îl face să se "bâlbâie", neștiind ce să răspundă și să invoce, și-a făcut concluziile necesare și a decis să conteste procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare.

În aceste condiții nu-i este clar cum într-un timp așa de scurt (un minut) agentul constatator i-a respectat drepturile sale indicate în Convenție. Cum el va demonstra că l-a informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, că i-a acordat timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării sale, că a audiat martorii apărării, că i-a acordat timpul necesar de a înainta cereri și de a examina probele în apărarea sa.

Ține să menționeze că nu a încălcat, nu încalcă și va face tot posibilul ca și în viitor să nu încalce Regulamentul circulației rutiere. Drept dovadă a acestui fapt servește faptul că are cazierul contravențional curat, deoarece niciodată nu a comis contravenții rutiere sau de alt gen, iar la data de 24.06.2025 nu a făcut nici o excepție de la comportamentul său. Astfel, consideră că agentul constatator a emis un proces-verbal cu privire la contravenție ilegal care este pasibil de a fi anulat.

Contravenientul ***** în ședința de judecată a susținut contestația și a solicitat admiterea

acesteia.

În ședința de judecată agentul constatator Petrachi Galina, fiind legal citată (f.d.18), nu s-a prezentat, nu a comunicat motivul neprezentării și nu a solicitat examinarea contestației în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere că în ședința de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația din următoarele considerente.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod Contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În ședința de judecată s-a constatat că la data de 24.06.2025 în privința cet. ***** a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 24.06.2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Centru), bd. D. Cantemir, conducând mijlocul de transport de model *****" cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor care erau deja pe petrecerea pietonală, astfel ignorând prevederile art.11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Instanța reține că soluționarea cazului contravențional de către INSP a avut loc cu participarea contravenientului, contestația a fost depusă și înregistrată la 04.07.2025 cu numărul de intrare 5118, fapt confirmat prin ștampila Inspectoratului Național de Securitate Publică, astfel că contestația a fost depusă în termenul legal.

Potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit prevederilor art.452 alin.(1) Cod Contravențional, cauza contravențională se judecă de instanța de judecată în ședință publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Instanța reține că în cauza CEDO Anghel vs Romania (Hotărârea din 04 octombrie 2007, par.50) cu referire la cauza Ozturk împotriva Germaniei (Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr.73, pag.19, §52), Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art.6 alin.(1) din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În paragraful 51 din aceeași hotărâre Curtea a menționat că în ciuda naturii bănești a sancțiunii efectiv aplicate reclamantului, suma sa mică şi natura civilă a legii de pedepsire a contravenției respective, procedura în cauză poate fi asimilată unei proceduri penale. În acest sens, s-a făcut referire la caracterul general a normei de incriminare şi la caracterul sancțiunii prevăzute de aceasta. În aceeași cauză, stabilind violarea art.6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate şi de temeinicie a procesului-

verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al poliţistului C.

În lumina acestor prevederi legale şi constatări jurisprudenţiale, instanța de judecată reține că agentul constatator, contrar principiilor stabilite de jurisprudența CEDO în materie de formulare a actelor de învinuire şi prevederilor art.440 alin.(1) coroborat cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod Contravențional, nu s-a prezentat în fața instanței de judecată şi nici nu a asigurat prezentarea probelor pertinente şi utile, care ar demonstra dincolo de orice dubiu rezonabil că fapta care i se incriminează cet. ***** a avut loc şi implicit că acesta a comis faptele descrise în actul de acuzare contravențională (procesul-verbal cu privire la contravenție).

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că cet. ***** i se incriminează comiterea faptei contravenționale stabilite de componența de contravenție prevăzută de art.238 alin.(3) Cod Contravențional, și anume neacordarea de prioritate legală pietonilor.

Se reține că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obținute: a) prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor științifice; c) prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Studiind materialele cazului contravențional, instanța de judecată reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 în privința cet. ***** în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 24.06.2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Centru), bd. D. Cantemir, conducând mijlocul de transport de model *****" cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor care erau deja pe petrecerea pietonală, astfel ignorând prevederile art.11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1500 lei și 5 puncte de penalizare.

Articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea

acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională.

Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art.6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei "acuzații" în materie "contravențională", cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o "acuzație" în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993, CEDO a statuat că "(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Deopotrivă, în cauza Mulosmani contra Albaniei nr.29864/03 din 08.01.2014, Curtea reiterează că dispozițiile art.6 alin.(3) lit.a) indică necesitatea de a acorda o atenție deosebită notificării "acuzației" pârâtului. Particularitățile infracțiunii joacă un rol esențial în procesul penal, deoarece din momentul în care au fost desemnați, suspectul este înștiințat în mod oficial cu privire la baza factuală și juridică a acuzațiilor împotriva sa (a se vedea Kamasinski împotriva Austriei, hotărârea din 19 decembrie 1989, seria A nr.168, pct.36-37, §79). Articolul 6 §3 lit.a) din Convenție oferă pârâtului dreptul de a fi informat nu numai despre "cauza" acuzației, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază acuzația, ci de asemenea, caracterizarea juridică acordată acestor acte. Aceste informații ar trebui să fie detaliate (a se vedea Pélissier și Sassi împotriva Franței [GC], nr.25444/94, §51, CEDO 1999-II).

Revenind la circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată reține că potrivit procesului-verbal contravențional întocmit de agentul constatator al INSP, Direcția de Patrulare "Centru", inspector Petrachi Galina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 în privința cet. ***** în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 24.06.2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Centru), bd. D. Cantemir, conducând mijlocul de transport de model *****" cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor care erau deja pe petrecerea pietonală, astfel ignorând prevederile art.11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce i se incriminează că a comis contravenția prevăzută de art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art.425 alin.(1) - (4) Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei

contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Așadar, lui ***** i se impută neacordarea de prioritate pietonului.

Cercetând probele în ședința de judecată, instanța constată că la materialele dosarului contravențional lipsește dovada că ***** nu ar fi acordat prioritate pietonului, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator nu au fost anexate careva probe, imagini video/foto, declarații ale martorilor, care ar fi putut demonstra că ***** la data de 24.06.2025, la ora 16:00 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Centru), bd. D. Cantemir, conducând mijlocul de transport de model *****" cu n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor care erau deja pe petrecerea pietonală.

În atare circumstanțe, vinovăția lui ***** în comiterea faptei contravenționale imputate nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

Instanța reține că pertinentă este şi jurisprudența CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

În alt context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale şi aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal.

Din acest argument rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

În alţi termeni, atâta timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: "27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...] 36. În același sens, Curtea reține că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo)".

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

Astfel, prezumția nevinovăției şi exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 §2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 §1 (a se vedea mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, §68).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil "în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (Boldea versus România, 15 februarie 2007, §30).

Instanța de judecată trebuie să adopte hotărârea respectând principiul contradictorialității procesului contravențional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Aşadar, raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găseşte nefondate concluziile agentului constatator aferente vinovăției cet. ***** în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod Contravențional şi denotă lipsa faptului contravenției imputate, ceea ce constituie temei de anulare a procesului-verbal şi a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului.

Art.461 Cod Contravențional stabileşte că în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

În corespundere cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod Contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Instanța de judecată concluzionează că în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională specificată la art.238 alin.(3) din Codul Contravențional, din care considerente instanța a ajuns la concluzia de a admite contestația cet. *****, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 şi a deciziei de sancționare din 24.06.2025, emise în baza art.238 alin.(3) Cod Contravențional al RM şi a înceta procesul contravențional pe motiv că nu există faptul contravenției.

Urmare, în temeiul art.art.425, 441, 443, 445, 448, 461-462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de cet. ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 şi a deciziei de sancționare din 24.06.2025.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 100898 şi a deciziei de sancționare din 24.06.2025, prin care ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenției prevăzute la art.238 alin.(3) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa contravențională

amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul sumei de 1500,0 lei și 5 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional intentat împotriva lui ***** din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecător **Vasilisa Muntean**